

ข้อบังคับสภาสถาปนิก

ว่าด้วยการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่สมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และมาตรา ๖๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ สภาสถาปนิก โดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ ประจำปี ๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาสถาปนิก ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาสถาปนิก ว่าด้วยการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาสถาปนิก

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสภาสถาปนิก

“คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการสภาสถาปนิกแต่งตั้งเพื่อพิจารณากลับกรองอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

“ผู้ประกอบวิชาชีพ” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล และให้หมายความรวมถึงสมาชิก และสถาปนิกต่างชาติขึ้นทะเบียน

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายหรือพบการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม

“ผู้กล่าวโทษ” หมายความว่า กรรมการสภาสถาปนิกหรือบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้กล่าวหาได้กล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมว่าผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมโดยแจ้งเรื่องต่อสภาสถาปนิก

“ผู้อุทธรณ์” หมายความว่า ผู้ซึ่งอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

“การอุทธรณ์” หมายความว่า การที่ผู้อุทธรณ์ขออุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณซึ่งวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๖๑

ข้อ ๔ ในกรณีข้อบังคับนี้มิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๑

อุทธรณ์และการยื่นอุทธรณ์

ข้อ ๕ บุคคลดังต่อไปนี้อาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

(๑) ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ

(๒) ผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๖๑ (๒) (๓) (๔) และ (๕)

ข้อ ๖ ผู้อุทธรณ์ต้องยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๖๑

ข้อ ๗ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงคณะกรรมการ โดยใช้ถ้อยคำสุภาพ และมีสาระสำคัญดังนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่จัดทำหนังสือเพื่อยื่นอุทธรณ์

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ที่สามารถติดต่อได้

(๓) คำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ และวันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

(๔) ข้อโต้แย้งและข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ พร้อมกับแนบเอกสารหลักฐานประกอบอุทธรณ์

(๕) ความประสงค์หรือคำขอของผู้อุทธรณ์

(๖) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

กรณีผู้อุทธรณ์ประสงค์จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติมหรือขอให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้แจ้งมาในหนังสืออุทธรณ์

การอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๖๑ (๒) (๓) (๔) และ (๕) เว้นแต่คณะกรรมการจะสั่งเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๘ ภายในกำหนดระยะเวลายื่นอุทธรณ์ตามข้อ ๖ ผู้อุทธรณ์อาจขอแก้ไขเพิ่มเติมคำอุทธรณ์ได้ โดยทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลของการแก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๙ การยื่นหนังสืออุทธรณ์หรือหนังสือแก้ไขเพิ่มเติมอุทธรณ์ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการผ่านเลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการได้มอบหมาย โดยให้มายื่นด้วยตนเองที่สำนักงานสภาสถาบัน หรือส่งหนังสืออุทธรณ์โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ในกรณีมายื่นอุทธรณ์ด้วยตนเอง ให้เจ้าหน้าที่สภาสถาบันออกใบรับให้แก่ผู้อุทธรณ์ และให้ถือว่าวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีส่งหนังสือทางไปรษณีย์ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกหลักฐานใบรับฝากหรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราวันที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นอุทธรณ์

ข้อ ๑๐ เมื่อได้รับหนังสืออุทธรณ์ตามข้อ ๗ ให้เลขาธิการมอบหมายเจ้าหน้าที่สภาสถาปนิก

(๑) ตรวจสอบกำหนดระยะเวลายื่นอุทธรณ์ ในกรณีที่พ้นระยะเวลายื่นอุทธรณ์ตามข้อ ๖ ให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวแจ้งเลขาธิการเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาไม่รับอุทธรณ์ และแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบ พร้อมแจ้งสิทธิและระยะเวลาฟ้องคดีปกครองต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบแจ้งไม่รับอุทธรณ์

(๒) ให้คำแนะนำแก่ผู้อุทธรณ์เพื่อให้การอุทธรณ์เป็นไปตามข้อ ๗

ข้อ ๑๑ อุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์อาจถอนเสียในเวลาใดก็ได้ก่อนที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาด โดยทำเป็นหนังสือถึงคณะกรรมการ เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์เรื่องนั้น ให้เป็นอันระงับไปและไม่ตัดสิทธิผู้อุทธรณ์ที่จะยื่นอุทธรณ์ใหม่ภายในระยะเวลาอุทธรณ์

หมวด ๒

วิธีพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๒ การพิจารณาอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะกรรมการต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการได้รับหนังสืออุทธรณ์จากผู้อุทธรณ์ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่คณะกรรมการไม่สามารถพิจารณาเรื่องที่อุทธรณ์ให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนด ระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และให้ขยายระยะเวลาพิจารณาออกไปอีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อช่วยเหลือคณะกรรมการ ในการพิจารณากลับกรองอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๔ เมื่อได้รับหนังสืออุทธรณ์ตามข้อ ๗ และเลขาธิการตรวจสอบแล้วว่าผู้อุทธรณ์ ได้ยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๖ ให้เลขาธิการ ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งคณะกรรมการเพื่อทราบว่าผู้อุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ตามมาตรา ๖๑

(๒) เสนอหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยไม่ชักช้า

ข้อ ๑๕ กรณีผู้อุทธรณ์มีคำขอให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๖๑ (๔) (๕) คณะกรรมการจะมีคำสั่งให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยชี้ขาด ของคณะกรรมการจรรยาบรรณก็ได้ โดยคำนึงถึงลักษณะและความเสียหายที่เกิดจากการกระทำความผิด พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งเรื่องร้องเรียน ผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ ซึ่งหากมีคำสั่งให้ทุเลา การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณจะเป็นประโยชน์ต่อการอำนวยความสะดวก

ข้อ ๑๖ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานต่าง ๆ จากคณะกรรมการจรรยาบรรณ ผู้อุทธรณ์ รวมถึงมีอำนาจในการใช้ดุลพินิจเชิญบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ไปตรวจสอบสถานที่หรือกระทำการใด ๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการ พิจารณาอุทธรณ์ พร้อมเสนอความเห็นและข้อวินิจฉัยคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่

วันได้รับหนังสืออุทธรณ์ตามข้อ ๑๔ (๒) ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถเสนอความเห็นและข้อวินิจฉัย คำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้แจ้งคณะกรรมการทราบ และให้ขยาย ระยะเวลาพิจารณาออกไปอีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๑๗ ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยชี้ขาดของ คณะกรรมการจรรยาบรรณได้ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมของ การทำคำวินิจฉัย และอาจมีคำสั่ง ยืน เพิกถอนคำวินิจฉัยเดิม หรือเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยนั้นไปในทางใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มภาระหรือลดภาระหรือใช้ดุลพินิจแทนในเรื่องความเหมาะสมของการทำคำวินิจฉัย หรือมีข้อกำหนดเป็นเงื่อนไขอย่างไรก็ได้

หมวด ๓

คำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์

ข้อ ๑๘ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์แล้วให้ทำเป็นคำสั่งสภาสถาปนิก โดยให้ระบุเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาด และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง
- (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ
- (๔) ผลการวินิจฉัย

คำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๙ ให้เลขาธิการสภาสถาปนิกมีหนังสือแจ้งคำสั่งสภาสถาปนิกให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยทาง ไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ที่ผู้อุทธรณ์ระบุไว้ในอุทธรณ์ และให้แจ้งสิทธิและระยะเวลาฟ้อง คดีปกครองต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วย

ข้อ ๒๐ ในกรณีถึงที่สุดคณะกรรมการมีคำสั่งให้ลงโทษ ให้สำนักงานสภาสถาปนิกบันทึกผลการวินิจฉัยชี้ขาด และสำเนาคำสั่งสภาสถาปนิกไว้ในทะเบียนประวัติของผู้อุทธรณ์ด้วย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๑ บรรดาคำอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำอุทธรณ์ตามข้อบังคับนี้

การพิจารณาอุทธรณ์ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ และการดำเนินการต่อไปให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๙

ประภากร วทานยกุล

นายกสภาสถาปนิก